პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

ფასი 10 კაპ.

პარასკევი, 29 იანვარი 1937 წ. № 23 (4825)

„ჩვენი ქვეყანა უაღრესი, ნამდვილი ჰუმანიზმის ქვეყანაა. მაგრამ ჩვენი ხალხი დაუნდობელია მტრის მიმართ“ — აი, ასეთია სოციალიზმის ქვეყნის მშრომელთა ერთსულოვანი პასუხი სისხლიანი ტროცკიზმის ნაბოლარების, ფაშისტ-დივერსანტების მავნებლური გამცემლური მოქმედებაზე.

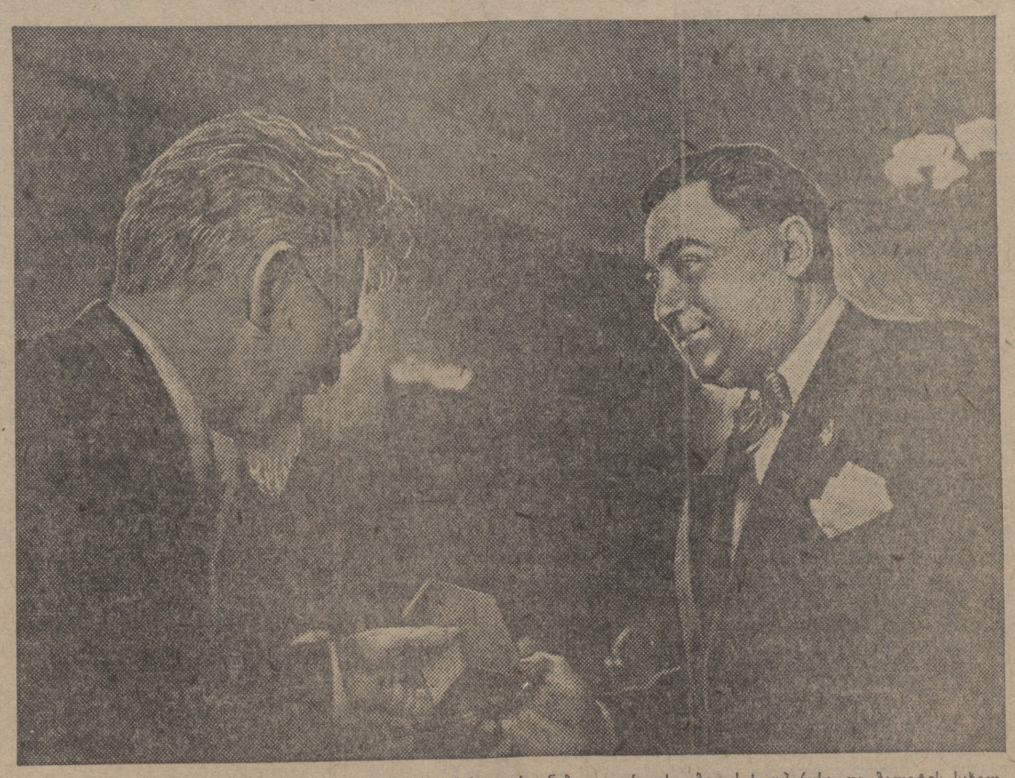

20 იანვარს სსრ კავშირის ცაკის პრეზიდიუმის სხდომაზე ორდენები დაურიგეს თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის დაჯილდოვებულ მუშაკებს. სურათზე: სსრ კავშირის ცაკის თავმჯდომარე ამხ. მ. ი. კალინინი აბარებს „საპატიო ნიშნის“ ორდენს საქართველოს რესპუბლიკის დამსახურებულ არტისტს ლადო კავსაძეს.

ტროცკისტი-მავნებელი-დივერსანტი-ჯაშუში

ასულ უფროდაუფრო სრულიად ცხადი ხდება ტროცკისტ-არამზადათა საზიზღარი და მოღალატური მუშაობის შემზარავი, შემაძრწუნებელი სურათი. პიატაკოვი და რადეკი ჩვენების მიცემისას სასამართლოში დაშკარავებდნენ ტროცკიზმის „თეორიულ“ გეზს გერმანიის ფაშიზმსა და იაპონიის სამხედრო-ფაშისტურ ხროვებთან პირდაპირი კავშირის შესახებ. შემდეგ უზენაესი სასამართლოს სამხედრო კოლეგიის წინაშე იშლება შპიონაჟის, დივერსიების, მკვლელობათა და ომის პროვოცირების ტროცკისტ „პრაქტიკოსთა“ ბინძური, სისხლის სამართლისა და მოღალატური მუშაობა.

უკვე ხუთი წლის წინათ ბერლინში სმირნოვსა და პიატაკოვთან სედოვის მოლაპარაკების დროს ყალიბდება და ზუსტდება ტროცკისტების „ახალი უკანასკნელი კურსი“. ეს არის უცხოეთის დაზვერვებთან პირდაპირი კავშირის კურსი ეკონომიური და სამხედრო შპიონაჟის, სსრ კავშირის სამრეწველო და თავდაცვითი ძლიერებისათვის ძირის გამოთხრის, დივერსიული აქტებისა და მკვლელობათა მოსაწყობად.

ეს, რა თქმა უნდა, შემთხვევითი არ ყოფილა. გააფთრებულ, გაცოფებულ სიძულვილს სსრ კავშირის ხალხებისადმი, რომლებიც სოციალიზმს აშენებენ, უძლური გაბოროტებას საბჭოთა ქვეყნის წინააღმდეგ გარდუვალად მიჰყავდა ტროცკისტები მათ დანაშაულთა უკანასკნელ შიჯნასთან: კავშირთან ფაშისტური გერმანიისა და იაპონიის ჯაშუშურ დივერსიულ შტაბებთან. კაპიტალიზმის ტროცკისტი რესტავრატორები და უცხოეთის დაზვერვათა წარმომადგენლები უკვე დიდიხანია ეძებდნენ ერთმანეთს. მათ ერთმანეთი მონახეს ჯაშუშურ-დივერსიულ არალეგალობაში, ხელი ჩამოართვეს ერთმანეთს და სისხლიანი კავშირი შეჰკრეს.

დივერსანტმა, მავნებელმა და მკვლელმა ინჟინერმა შესტოვმა — დასასრულებული ფაშისტ-დეგენერატის ამ შემზარავმა ტიპმა — სასამართლოში დაწვრილებით დაასურათა მოგიარებული თანამშრომლობის „ტექნიკა“. ტროცკის შვილევ სედოვი შესტოვს აცნობს გერმახელს მზვერავებს ფირმა „ფრიდლიხ - კლიუპფელ - დეილმანიდან“. ბუზბაში მომუშავე ტროცკისტული ორგანიზაციის სახელით შესტოვი უთანხმდება გერმანელ დივერსანტებს, რომლებიც ამ ფირმის ხელმძღვანელები იყვნენ, ვალდებულებას იკისრებს მიაწოდოს მათ ჯაშუშური ცნობები, ერთად მოაწყოს მავნებლური და დივერსიული მუშაობა. გერმანიის დაზვერვა თავის ბაზად მოკავშირეებს იყენებს მავნებლური მუშაობისათვის საბჭოთა კავშირში. იგი ტროცკისტების კადრებთან აერთიანებს თავის ჯაშუშურ-მავნებლურ კადრებს. შესტოვი დაუყოვნებლივ ამყარებს კუზბასში გავრცელ

ანჯისაბჭოთა ჭროცკისჭული ცენჭრის პროცესი

26 იანვრის საღამოს სხდომა

ბრალდებულ არნოლდის დაკითხვა

ვიშინსკი: ბრალდებულო არნოლდ, რა არის თქვენი ნამდვილი გვარი, სახელი და მამის სახელი?

არნოლდი: ვასილიევი, ვალენტინ ვასილის-ძე.

ვიშინსკი: რატომ უწოდებთ თქვენს თავს ვალენტინ ვოლფრიდის-ძეს?

არნოლდი: როცა ამერიკის მოქალაქეობას ვღებულობდი, დოკუმენტებით ვითვლებოდი აიმო ვოლფრიდად.

ვიშინსკი: თქვენ ამერიკის მოქალაქე ხართ თუ საბჭოთა მოქალაქე?

არნოლდი: ამჟამად საბჭოთა მოქალაქე.

ვიშინსკი: ამერიკაში თქვენ მოხვედით როგორც საბჭოთა მოქალაქე, თუ როგორც ამერიკელი მოქალაქე?

არნოლდი: მე იქ მოვხვდი როგორც ფინეთის მოქალაქე.

ვიშინსკი: მაშასადამე, თქვენ ამერიკაში ჩახვედით სხვისი დოკუმენტებით. ხოლო დაბადებისას რა გვარს ატარებდით?

არნოლდი: მას შემდეგ, რაც მე სკოლაში დავიარებოდი, ვასილიევად ვითვლებოდი.

ვიშინსკი: სად დაიბადეთ და რა გვარი არიან თქვენი მამა და დედა?

არნოლდი: დავიბადე ლენინგრადში, მამაჩემის გვარი იყო ეფიმოვი, ხოლო დედის ივანოვა.

შემდეგ ბრალდებული არნოლდი აჩვენებს, რომ 1923 წელს გაემგზავრა კალიფორნიაში, გაიცნო „საბჭოთა რუსეთის ტექნიკური დახმარების საზოგადოებაში“ მყოფი რუსები და მათი დახმარებით ჩამოვიდა კემეროვოში.

ვიშინსკი: ხომ არ ყოფილხართ მასონთა ლოჟის წევრი?

არნოლდი: ვიყავი.

ვიშინსკი: რატომ მასონთა ლოჟისა და არა სხვა რომელიმესი?

არნოლდი: გზას ვიკაფავდი საბჭოთა ხელისუფლების მაღალი ფენებისაკენ (საერთო სიცილი დარბაზში).

ვიშინსკი: საკ. კ. პ. (ბ)-ში თქვენ შეხვედით, როცა ამერიკიდან ჩამოხვედით?

არნოლდი: პარტიაში შევედი 1923 წელს.

ვიშინსკი: და ამ დროს თქვენ რჩებოდით მასონად?

არნოლდი: კი, მაგრამ მე ამას არავის არ ვეუბნებოდი.

ვიშინსკი: ყოფილა თუ არა შემთხვევა, რომ ანტისაბჭოთა აგიტაციისათვის თქვენ მიგეცემული ყოფილიყავით პასუხისგებაში ან პარტიიდან გამორიცხეთ?

არნოლდი: ეს იყო კუზნეცკში 1930 წელს. თითქმის გამომრიცხეს, სამუშაოდან მომხსნეს.

ვიშინსკი: როდის დაუახლოვდით ტროცკისტებს?

არნოლდი: 1932 წელს, როცა პროკოპიევსკში ვმუშაობდი, დავუახლოვდი შესტოვს.

ვიშინსკი: რისთვის დაგითხოვეს კუზნეცკშენიდან?

არნოლდი: ანტისაბჭოთა პროპაგანდისათვის უცხოელ სპეციალისტებს შორის.

ვიშინსკი: მან ეს იცოდა?

არნოლდი: იცოდა. ასევე იცოდა, რომ მე ვეკუთვნოდი პარტიისათვის უცხო ორგანიზაციას, მასთნებს. მან იცოდა, რომ მე რამდენჯერმე გამოვიცვალე გვარი.

ვიშინსკი: როდის გაგაცნოთ მან თავისი დანაშაულებრივი გეგმები, თავისი დანაშაულებები?

არნოლდი: მე ხშირად დავიარებოდი მის კაბინეტში. იგი მეუბნებოდა: „მე დიდი ხანია შემეძლო მიგეღოთ ბინა შენს შესახებ სათანადო ორგანოებისათვის, მაგრამ მე ვფიქრობ, შენ ჩვენი ორგანიზაციის კარგი წევრი იქნებიო“.

ვიშინსკი: მერე რა?

არნოლდი: მერე მან მითხრა, რომ მე მეკისრება ამოცანა შევასრულო ტერორისტული აქტები, და დამაკავშირა ჩერეპუხინთან.

ვიშინსკი: რა აქტებს ამზადებდით?

არნოლდი: პირველ ტერორისტულ აქტს — 1934 წელს ორჯონიკიძის წინააღმდეგ.

ვიშინსკი: რაში გაშოიხატებოდა იგი?

არნოლდი: ჩერეპუხინმა მაცნობა: „ხვალ ჩამოდის ორჯონიკიძე, იცოდე, შენ უნდა შეასრულო ტერორისტული აქტი, მიუხედავად ყველაფრისა“. მე ეს წინადადება მივიღე. მეორე დღეს მე წავიყვანე მანქანა, რადგან მე, როგორც გარაჟის უფროსი, როგორც პარტიის წევრი, ყოველგვარ ეშვს გარეშე ვიმყოფებოდი. წავიყვანე მანქანა მატარებლის მოსვლისას. მასში ჩასხდნენ ორჯონიკიძე, ეიხე და რუხიმოვიჩი. მე წავიყვანე ისინი გერმანელთა კოლონიაში, ხოლო იქიდან მათ მთხოვეს წავსულიყავით ტირგანში. შემდეგ შევჩერდით № 7-8-9 კომპლექსურ მაბტთან. და აი, როცა მთიდან ვეშვებოდი, გავვითაიე საკმაოდ დიდი სიჩქარე, 70—80 კილომეტრი საათში, და, დაახლოებით ერთნახევარი კილომეტრის იქით დავინახე დაბრკოლება. მე მაშინვე გავიფიქრე, რომ ეს იყო სწორედ ის ადგილი, სადაც ავარია უნდა მომეხდინა. მე არ ვიცოდი, რა ადგილი იყო ეს, არ ვიცოდი, რა შემემთხვეოდა... ამიტომ შევანელე სიჩქარე, სწრაფად შევჩერდი, ხოლო შემდეგ ხიდისაკენ, მარცხნივ გადავუხვიე, უნდა წავსულიყავი კი პირდაპირ.

ვიშინსკი: ვერ გაბედეთ?

არნოლდი: ვერ შევძელი ამის ჩადენა.

ვიშინსკი: ვერ შესძელით, ვერ გაბედეთ? ეს ჩვენი ბედი ყოფილა. მეორე შემთხვევა?

არნოლდი: დილით ჩემთან კანტორაში მოდის ჩერეპუხინი და მეუბნება: „დღეს მოვა მოლოტოვი. აბა, კიდევ არ წაახდინო საქმე“. ეუპასუხე, ვიზამ მეთქი. როცა მანქანა მატარებელთან მივიყვანე, მანქანაში ჩასხდნენ მოლოტოვი, პარტიის რაიკომის მდივანი კურგანოვი და სამხარეო აღმასკომის თავმჯდომარე გრიადინსკი... სასოფლო გზიდან გზატკეცილზე რომ გამოვედიოდი, მოულოდნელად ჩემს პირდაპირ მოჰქროდა მანქანა. აქ უკვე ფიქრის დრო არ მქონდა, უნდა მომეხდინა ტერორისტული აქტი. მაშინ მე მივხვდი, რომ ჩერეპუხინი არ მენდო, გამოგზავნა მეორე მანქანა. მაგრამ შევშინდი... მე მოვასწარი მანქანას მობრუნება განზე, თხრილისაკენ და ამ დროს ხელი მტაცა გრიადინსკიმ და მითხრა: „რას სჩადიხარ?“

ვიშინსკი: რამ შეგაჩერათ აქ?

არნოლდი: აქ მე სიმხდალემ შემაჩერა...

დამცველი კაზნაჩეევი (ეიმართავს არნოლდს): გთხოვთ დაზუსტოთ რა ხნის განმავლობაში ირიცხებოდით ტროცკისტულ ორგანიზაციაში?

არნოლდი 1932 წლიდან 1934 წლამდე.

კაზნაჩეევი: როცა ტერორისტული აქტის ჩადენის დავალებებს გაძლევდნენ, გაფრთხილებდნენ თუ არა, რომ თუ არ შეასრულებთ, თქვენი სიცოცხლე საფრთხეში იქნებოდა?

არნოლდი: ჩერეპუხინი და შეტოვი მეუბნებოდნენ: ღალატისათვის გაგაჩრობთო.

კაზნაჩეევი: როდესაც ტროცკისტულ ორგანიზაციაში შეჰყავდით, ელემენტარული წარმოდგენა მაინც გქონდათ მათ პროგრამაზე?

არნოლდი: მე დამარწმუნეს, რომ ტროცკისტული ორგანიზაცია ძლიერია, რომ იგი სათავეში მოექცევა ხელისუფლებას და მე უკანასკნელ რიგებში არ დავრჩები.

ბრალდებულ ლივშიცის დაკითხვა

ვიშინსკი: როდის გაანახლეთ თქვენი არალეგალური ტროცკისტული დანაშაულებრივი საქმიანობა?

ლივშიცი: ლოგინოვი 1932 წლის დამდეგს ბერლინიდან რომ დაბრუნდა გაღმომცა პიატაკოვთან შეხვედრების ამბავი, აგრეთვე გამაცნო ის ახალი გეზი, რომელიც მან პიატაკოვისაგან მიიღო. 1932 წლის მეორე ნახევარში შევხვდი პიატაკოვს და მან გამომეორა არსებითად იგივე, რასაც ლოგინოვი მეუბნებოდა.

ვიშინსკი: ტერორზედაც ლაპარაკობდა?

ლივშიცი: ტერორზე და დამნგრეველ მუშაობაზე. მასთან საუბრის შემდეგ დავთანხმდი განვახლო აქტიური ბრძოლა.

ვიშინსკი: რა თანამდებობა გეკავათ ბაშინ?

ლივშიცი: სამხრეთის რკინიგზების უფროსის თანამდებობა.

ვიშინსკი: მერე რა მოჰყვა ამას?

ლივშიცი: მერე, როდესაც ბარკოვში ჩავედი, მოველაპარაკე ჩემს მოადგილეს ზორინს. მას ვაცნობდი როგორც მალულ ტროცკისტს. პიატაკოვთან საუბრის დროს ჩვენ შევთანხმდით, რათა მუშაობა დაგვეწყო იმით, რომ არ უზრუნველგვეყო ქვანახშირის სრული დატვირთვა.

ვიშინსკი: ესე იგი თქვენ დაიწყეთ პროგრამის ჩაშლით.

ლივშიცი: დიაღ. ქვანახშირს სრულიად არა ვტვირთავდი, ვაგონებს მეორეხარისხოვანი ტვირთისათვის ვიყენებდი.

ვიშინსკი: რა ხნის განმავლობაში სჩადიოდით ამას.

ლივშიცი: 1933 წლის ზამთრის განმავლობაში. 1932 წლის დამლევს ძევხვდი პიატაკოვს და ვუამბე, რაც ხდება გზაზე. მან კი მითხრა, რომ აოსებობს გაერთიანებული ცენტრი და არსებობს სათადარიგო, ეგრეთწოდებული, პარალელური ცენტრი.

იქვე მან მითხრა, რომ ცენტრის წევრს სერებრიაკოვს დაკისრებული აქვს რკინიგზის ტრანსპორტზე მავნებლური კონტრრევოლუციური მუშაობის ხელმძღვანელობა და წიაადებება მომცა დავკავშირებოდი მას.

ვიშინსკი: თქვენ დაუკავშირდით სერებრიაკოვს?

ლივშიცი: დავუკავშირდი. 1933 წლის დამლევსა თუ 1934 წლის დამდეგს. ამ დროს უკვე ჩრდილო-კავკასიის რკინიგზის უფროსად ვიყავი. მაშინ სერებრიაკოვმა მითხრა, რომ ტრანსპორტზე მავნებლურ მუშაობაში ა. მ. არნოლდოვი, მირონოვი ჩავაბიო. დაასახელა მან აგრეთვე როზენცვეიგი და მირსკი. იგი აგრეთვე ამბობდა, რომ არნოლდოვი სერებრიაკოვის დავალებით ატარებს მავნებლურ მუშაობას ტვირთზიდვის გეგმის ჩასაშლელად. შემდეგ არნოლდოვი ატარებდა მუშაობას სავაგონო მეურნეობის ჩასაშლელად. სწორედ მაშინ სწყდებოდა ვაგონების სარემონტო ოთხი ქარხნის მშენებლობის საკითხი. არნოლდოვმა საქმე იმნაირად მოაჩვენა, რომ თვითეული ქარხანა დაჯდება 15—20 მილიონი მანეთი და რომ წლინახევრის განმავლობაში შესაძლებელი იქნება მათი აგება და ამუშავება. ბოლოს, აღმოჩნდა, რომ თვითეული ქარხანა 50 მილიონ მანეთზე მეტი დაჯდა და შენდებოდნენ დაახლოებით 3 წელიწადს.

ვიშინსკი: შეგნებულად აჭიანურებდით?

ლივშიცი: დიაღ. ჩრდილო-კავკასიის გზაზე მე მუშაობაში ჩავაბი რამდენიმე კაცი, მათგან კოლოკოლკინი — ყოფილი უფროსი როსტოვის ექსპლოატაციის განყოფილების პოლიტგანყოფილებისა, შემდეგ კი ჩრდილო-კავკასიის გზის პოლიტგანყოფილების უფროსი.

ვიშინსკი: გქონდათ თუ არა თქვენ ლაპარაკი კოლოკოლკინთან სხვა მიზნებსა და ამოცანებზე, გარდა მავნებლობისა?

ლივშიცი: კოლოკოლკინთან მე ყველაფერზე მქონდა ლაპარაკი, შემდეგ გადამიყვანეს მოსკოვში მოსკოვ-კურსკის რკინიგზაზე. იქ ტროტახანს დავრჩი. შემდეგ დამნიშნეს გზათა სახალხო კომისარიატში სახალხო კომისრის მოადგილედ.

ვიშინსკი: როცა გზათა სახალხო კომისრის მოადგილედ იყავით, განაგრძობდით თუ არა კავშირს ტროცკისტულ ორგანიზაციასთან და მავნებლურ მუშაობას?

ლივშიცი: განვაგრძობდი. მოსკოვში რომ ჩამოვედი, შევხვდი პიატაკოვს. ჩვენ საუბრები გვქონდა იმაზე, რომ ახლა ტრანსპორტზე კაგანოვიჩი მისწვდება ყველა წვრილმანს, რომლებიც ხელს უშლიან მუშაობას. პიატაკოვი წინადადებას იძლეოდა უფრო აქტიური გაგვეხადა მავნებლური მუშაობა, ვინაიდან გზათა სახალხო კომისარიატში კაგანოვიჩის მოსვლის უკვე პირველი თვეებიდანვე ტრანსპორტმა იწყო მძიმური ავიმედობა. მაშინვე პიატაკოვმა წინადადება მომცა ერთხელ კიდევ მენახა სერებრიაკოვი და მასთან ერთად განგვეხილა, თუ რა უნდა ვაკეთოთ. მე ვესაუბრე სერებრიაკოვს და მან ამოცანად დასახა — ჩავშალოთ კაგანოვიჩის იმ ბრძანების შესრულება, რომელიც სახავს რკინიგზის ტრანსპორტის მუშაობის გაუმჯობესების გზებს. 1935 წელს მე დამიკავშირდნენ მირონოვი, მირსკი, ფუფრიანსკი, შემდეგ 1936 წელს — როზენცვეიგი. მათ ჰქონდათ მითითებანი სერებრიაკოვისაგან და მე მათ განვუმეორე დავალება — ჩავშალოთ ბრძანება № 183, რომელიც სახავს რკინიგზების მუშაობის გაუმჯობესების ძირითად ღონისძიებებს.

ვიშინსკი: რა ამოცანას ისახავდით თქვენ?

ლივშიცი: ტრანსპორტის მუშაობის გართულებასა და გაძნელებას.

ვიშინსკი: რა ურთიერთობა გქონდათ თქვენ კნიაზევთან?

ლივშიცი: სანამ კნიაზევზე გადაიდოდეთ, მე მინდა განვუცხადო სასამართლოს შემდეგი: წინასწარი გამოძიების დროს მე უარვყოფდი... (პაუზა) უარვყოფდი ერთერთ ძალიან საზიზღარ რამეს...

ვიშინსკი: სახელდობრ.

ლივშიცი: შპიონაჟის საკითხებს. ამავე მოსაზრებებით წინასწარი დაკითხვის დროს უარვყოფდი ჩემს კავშირს ბრალდებულ ტუროკთან. მე მინდა სასამართლოს ვუამბო ყველაფერი ბოლომდე, მიუხედავად იმისა, რომ ეს — უმძიმესი დანაშაულია, რომელსაც სამშობლოს ღალატი ეწოდება. მინდა ვუთხრა სასამართლოს, რომ კნიაზევისა და ტუროკის ეს კავშირი ერთერთ უცხო სახელმწიფოსთან მე ვიცოდი.

ვიშინსკი: რომელ პერიოდში იცოდით თქვენ ეს?

ლივშიცი: 1935 წლიდან დაპატიმრებამდე. მაგრამ ეს ცოტაა, მე კნიაზევის თხოვნით მივეცი მას ზოგიერთი მასალა მათთვის გადასაცემად.

ვიშინსკი: როცა იყავით...

ლივშიცი: სახალხო კომისრის მოადგილედ.

ვიშინსკი: თქვენ კნიაზევს აძლევდით მითითებებს მარცხთა მოწყობის შესახებ?

ლივშიცი: ვაძლევდი.

ვიშინსკი: თქვენ მიდიოდით ადამიანთა მსხვერპლზე?

ლივშიცი: მივდიოდი ამაზე.

ვიშინსკი: კნიაზევმა გითხრათ, რომ იგი დაკავშირებულია ერთერთი უცხო სახელმწიფოს დაზვერვასთან?

ლივშიცი: დიაღ.

ვიშინსკი: ხომ არ უთქვამს მას, რომ ეს დაზვერვა მისგან, კნიაზევისაგან, მოითხოვს მარცხთა მოწყობას?

ლივშიცი: მე ახლა არ მახსოვს, შეიძლება მითხრა.

ვიშინსკი: ბრალდებულო კნიაზევ, როდის ესაუბრეთ თქვენ ლივშიცს?

კნიაზევი: ეს იყო 1935 წლის აგვისტოში.

ვიშინსკი: ლაპარაკი მარცხთა მოწყობაზე იყო?

კნიაზევი: ეს იყო ლაპარაკის პირველი სტადია.

ვიშინსკი: თქვენი სამსახურებრივი მდგომარეობა როგორი იყო?

კნიაზევი: გზის უფროსი ვიყავი.

ვიშინსკი: ვისგან იცოდით ეს?

ლივშიცი: პიატაკოვისა, სერებრიაკოვისა და ლოგინოვისაგან. მე ვიცოდი 1933 წელს, რომ მზადდება ხელყოფა პოსტიშევისა და კოსიორის წინააღმდეგ, ხოლო 1935 წელს—სტალინის წინააღმდეგ.

თავმჯდომარე: გვითხარით, ბრალდებულო ლივშიც, ტროცკისტული ორგანიზაციის თქვენ მიერ ჩამოთვლილი მონაწილეთაგან რომელს ძძლევდით თქვენ უშუალო მითითებებს მარცხთა ორგანიზაციის შესახებ?

ლივშიცი: კნიაზევს, ემშანოვს, არნოლდოვს, ტუროკს, ფუფრიანსკის, როზენცვეიგს.

თავმჯდომარე: თქვენ ადასტურებთ, რომ სერებრიაკოვი გელაპარაკათ დივერსიული მუშაობის შესახებ მობილიზაციის წინა პერიოდში, რათა ხელი შეგეშალათ ჯარების გადაჯგუფებისათვის?

ლივშიცი: დიაღ.

თავმჯდომარე: კნიაზევმა თქვენ მოგახსენათ, რომ მან შესძლო მარცხის მოხდენა ერთერთ სადგურზე, რის შედეგად დაიღუპა 29 ვაგონი ჩემი ორგანიზაციისთვის, ხოლო 15.000 მიეცი კნიაზევს ორგანიზაციისთვის:

ვიშინსკი: კნიაზევ, მართალია ეს?

კნიაზევი: დიაღ, მე მივიღე.

ვიშინსკი: გვითხარით ბრალდებულო ლივშიც, რა იცოდით თქვენ ტროცკისტთა ტერორისტული საქმიანობის შესახებ?

ლივშიცი: მე ვიცოდი, რომ მზადდებოდა ხელყოფა სტალინის, კოსიორისა და პოსტიშევის წინააღმდეგ.

ვიშინსკი: ვისგან იცოდით ეს?

ლივშიცი: პიატაკოვისა, სერებრიაკოვისა და ლოგინოვისაგან. მე ვიცოდი 1933 წელს, რომ მზადდება ხელყოფა პოსტიშევისა და კოსიორის წინააღმდეგ, ხოლო 1935 წელს—სტალინის წინააღმდეგ.

თავმჯდომარე: გვითხარით, ბრალდებულო ლივშიც, ტროცკისტული ორგანიზაციის თქვენ მიერ ჩამოთვლილი მონაწილეთაგან რომელს აძლევდით თქვენ უშუალო მითითებებს მარცხთა ორგანიზაციის შესახებ?

ლივშიცი: კნიაზევს, ემშანოვს, არნოლდოვს, ტუროკს, ფუფრიანსკის, როზენცვეიგს.

თავმჯდომარე: თქვენ ადასტურებთ, რომ სერებრიაკოვი გელაპარაკათ დივერსიული მუშაობის შესახებ მობილიზაციის წინა პერიოდში, რათა ხელი შეგეშალათ ჯარების გადაჯგუფებისათვის?

ლივშიცი: დიაღ.

თავმჯდომარე: კნიაზევმა თქვენ მოგახსენათ, რომ მან შესძლო მარცხის მოხდენა ერთერთ სადგურზე, რის შედეგად დაიღუპა 29 ვაგონი ჩემი ორგანიზაციისთვის, ხოლო 15.000 მიეცი კნიაზევს ორგანიზაციისთვის:

ვიშინსკი: კნიაზევ, მართალია ეს?

კნიაზევი: დიაღ, მე მივიღე.

ვიშინსკი: გვითხარით ბრალდებულო ლივშიც, რა იცოდით თქვენ ტროცკისტთა ტერორისტული საქმიანობის შესახებ?

ლივშიცი: მე ვიცოდი, რომ მზადდებოდა ხელყოფა სტალინის, კოსიორისა და პოსტიშევის წინააღმდეგ.

ვიშინსკი: ვისგან იცოდით ეს?

ლივშიცი: პიატაკოვისა, სერებრიაკოვისა და ლოგინოვისაგან. მე ვიცოდი 1933 წელს, რომ მზადდებოდა

ანჯისაბჭოთა ჭროცკისჭული ცენჭრის პროცესი

გაგრძელება

ვიშინსკი: იგი მოვიდა და გესაუბრათ თქვენ ვისიმე თანდასწრებით, თუ მარტონი იყავით?

რადეკი: არა, მაშინ ჩემთან იყო ბუხარინი. მოვიდა ავტომობილი და დაგვინახე ეს ჩემთვის ცნობილი ბ-ნი და, ამას გარდა, კიდევ ორი უცნობი. მან თავისი მოსვლა იმით განმარტა, რომ მასთან ერთად მოსულები—კენიგსბერგის უნივერსიტეტის პროფესორი და ამ ქვეყნის ერთერთი პროვინციის ერთერთი ხელმძღვანელის მრჩეველი ჩემთვის ინტერესს ხუდა წარმოადგენდნენ იმ მხრივ, რომ კენიგსბერგი სხვანაირად უყურებს რუსეთს, ვიდრე, ვთქვათ, როზენბერგი, რომ პრუსიას ეშინიან პოლონეთის, არ ენდობა მას, ამიტომ იგი უფრო დაინტერესებულია სსრ კავშირთან აქტიური დამოკიდებულებით.

მე მოვისმინე მისი ეს შესავალი და ვინაიდან ჩვენ გადაწყვეტილი გვქონდა არავითარი მოლაპარაკება არ დაგვეწყო აქ ამ წარმომადგენლებთან, გარდა, როგორც აქ უკვე ვთქვი, ტროცკის მანდატისათვის ვიზის მიცემისა,—ამ წარმომადგენლებმა შეგვატყეს, რომ, როგორც სჩანს, მათთან აოვითარი მოლაპარაკების დაწყება არ გვსურს, და წავიდნენ.

მათ მოსვლას თავისი შედეგები ჰქონდა. ღიპლომატიურმა აგენტმა თან ვერ გაიგო თუ რატომ მიიღეს იგი ასე, ანდა იმ პირებს, რომლებიც მის ზურგს უკან იდგნენ, უნდოდათ შეემოწმებინათ, თუ რას ნიშნავს ეს, ხომ არ მოხდა აქ რაიმე ცვლილებანი ბლოკის დამოკიდებულებაში ამ ქვეყნის მიმართ.

და რამდენიმე თვის შემდეგ, დასაწლებით 1935 წლის ნოემბერს, ერთერთი მორიგი დიპლომატიური დარბაზობის დროს ჩემთან მოვიდა ამ ქვეყნის სამხედრო წარმომადგენელი და დაიწყო ჩვენი იმაზე, რომ მთლად შეიცვალა ატმოსფერო ამ ორ ქვეყანას შორისო. პირველი სიტყვების შემდეგ მან სთქვა, რომ ბატონ ტროცკის დროს ამ ორი ქვეყნის არმიებს შორის უკეთესი ურთიერთობა არსებობდა. შემდეგ მან სთქვა, რომ ტროცკი კვლავ ერთგულობს თავის ძველ შეხედულებებს საბჭოთა კავშირ-გერმანიის მეგობრობის აუცილებლობაზე. ის ჩამაცივდა მე, როგორც წინათ რაპაპორტის ხაზის გამტარებელს. ამაზე ვუპასუხე, რომ სსრ კავშირში რეალურმა პოლიტიკოსებმა იციან, თუ რა მნიშვნელობა აქვს საბჭოთა კავშირ-გერმანიის მეგობრობას და მზად არიან წავიდნენ დათმობებზე, რაც საჭიროა ამ მეგობრობის უზრუნველსაყოფად. მან მიპასუხა, რომ, ბოლოს და ბოლოს საჭიროა რა-დისმე შევიკრიბოთ, ერთად მოვლაპარაკოთ დაწვრილებით და კონკრეტულად დაახლოების გზების შესახებო.

მე ვუთხარი, რომ როცა სათანადო პირობები იქნება, ხალისით გავატარებ თქვენთან საღამოს მეთქი.

ვიშინსკი: გქონდათ თუ არა თქვენ ლაპარაკი პიატაკოვთან ან სხვა ვინმესთან შესაძლო ომის მოახლოვების ვადების შესახებ?

უპასუხებს რა სახელმწიფო ბრალმდებლის ამ კითხვაზე, რადეკი აჩვენებს, რომ პიატაკოვმა ოსლოდან დაბრუნების შემდეგ გააცნო მას ტროცკის შემდეგი გეზი: როცა ტროცკი მომავალი ომის შესახებ ლაპარაკობდა, მან გესთან და გერმანიის სხვა ოფიციალურ პირებთან ლაპარაკის მიხედვით, სთქვა, რომ ომი მოსალოდნელია 1937 წელს, რომ გერმანიამ დაამთავრა საომარი მზადება და 1936 წელი ესაჭიროება მას, რომ ზურგი უზრუნველჰყოს დიპლომატიურად: ჯერ ერთი—უზრუნველჰყოს ინგლისის ნეიტრალიტეტი, მეორე—შეუთანხმდეს საფრანგეთს ანდა იმისათვის, რომ მზარდ ფაშისტურ მოძრაობაზე დაყრდნობით, რომელიც საფრანგითის დემოკრატიულ მთავრობას შეასუსტებს, სწრაფი დარტყმით გამოიყვანოს საფრანგეთი მწყობრიდან, რათა შემდეგ კონცენტრირებული ძალებით დაჭრას სსრ კავშირს.

ვიშინსკი (პიატაკოვს): ეს თქვენ სთქვით? ადასტურებთ თუ არა ამას?

პიატაკოვი: დიაღ. რადეკი ძალიან ზუსტად გადმოგცემთ. ყველაფერი სავსებით სწორია.

ამის შემდეგ თავმჯდომარე ამბ. ულრიხი მომართავს ექსპერტებს — მზად არიან თუ არა ისინი მისცენ დასკვნა სასამართლოს მიერ დაყენებულ კითხვებზე.

ექსპერტები ამბ. მონოსოვიჩი, ლეკუსი და პოკროვსკი იძლევიან თავიანთ დასკვნებს იმ კითხვებზე, რომლებიც დაკავშირებულია ბრალდებულების — ნორკინისა და დრობნისის დანაშაულებრივ დივერსიულ - მავნებლურ მუშაობასთან კემეროვოს კომბინატის მშენებლობაში; ბრალდებულების — შესტოვისა, და სტროილოვისა — „კუზბასუგოლში“ და ბრალდებულების რატაიჩაკისა და პუშინის—გორლოვკის აზოტ-სასუქის ქარხანაში. ექსპერტიზამ დაადასტურა, რომ ამ საწარმოებში მომხდარი ავარიები ბოროტი განზრახვით იყო მოწყობილი და აღნიშნა, რომ ბრალდებულთა მავნებლურმა მოქმედებამ და დივერსიულმა აქტებმა დიდი ზიანი მიაყენეს საბჭოთა სახელმწიფოს.

ექსპერტიზის დასკვნის შემდეგ თავმჯდომარე აცხადებს:

— შემდეგი სხდომა, სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის მე-19 მუხლის ძალით, იწარმოებს დახურულ კარებში.

სასამართლოს შემდეგი ღია სხდომა—28 იანვარს, დღის 4 საათზე. (საქდესი).

სასამაოთლოს დახურული სხდომა

27 იანვარს საღამოს, სასამართლოს ღია სხდომის დამთავრების შემდეგ, შესდგა სსრ კავშირის უზენაეს სასამართლოს სამხედრო კოლეგიის დახურული სხდომა.

ამ სხდომაზე ექსპერტებმა ამხ. **ლეკუსმა** და **პოკროვსკიმ** წარმოადგინეს თავიანთი დასკვნა სასამართლოს მიერ დამტკიცებულ იმ საკითხებზე, რომლებიც სასამართლოს ღია სხდომაზე არ უნდა იქნეს განხილული.

შემდეგ მოწმე **შტეინმა** მისცა ჩვენება ერთერთი უცხო სახელმწიფოს ოფიციალურ წარმომადგენელთან თავისი კავშირის შესახებ.

დაკითხულ იქნენ ბრალდებულები **პიატაკოვი, სოკოლნიკოვი, რადეკი.** უცხო სახელმწიფოთა ოფიციალურ წარმომადგენლებთან მათი კავშირისა და ამ სახელმწიფოების წარმომადგენლებთან იმ მოლაპარაკებათა შესახებ, რომლებსაც ისინი ძათთან აწარმოებდნენ. შესაბამისად ტროცკის გეზისა, რაც აღებული იყო იქეთკენ, რათა დაეჩქარებინათ ომი სსრ კავშირის წინააღმდეგ, ხელი შეეწყოთ უცხოეთის აგრესიული სახელმწიფოებისთვის სსრ კავშირის დამარცხებისა და მისი ტერიტორიის დანაწილების საქმეში. ბრალდებულ **რადეკისა და სოკოლნიკოვის** დაკითხვით აგრეთვე მათთვის სათანადო დოკუმენტების წარდგენით დადასტურებულ იქნა უცხოსახელმწიფოთა იმ წარმომადგენლების პიროვნება და თანამდებობრივი მდგომარეობა, რომლებთანაც ბრალდებულები **რადეკი** და **სოკოლნიკოვი** მოლაპარაკებას აწარმოებდნენ.

ბრალდებულების **რატაიჩაკის, ჭნიაზევის, ტუროკის, გრაშეს, შესტოვისა** და **სტროილოვის** დაკითხვით დადასტურდა მათი კონკრეტული კავშირი უცხოეთის დაზვერვათა აგენტებთან ჯაშუშური და დივერსიული მუშაობის ხაზით, რასაც ისინი ეწეოდნენ სსრ კავშირში, როგორც ამ დაზვერვათა დავალებებით, ისე ანტისაბჭოთა ტროცკისტული ცენტრის დავალებებითაც, — ტროცკის გეზის საფუძველზე.

ბრალდებულთა დაკითხვით, სათანადო საბუთების წაყენებითა და გამოძიებით დადასტურებულ იქნა მოქ. ჯ., მოქ. X. და სხვა პირთა გვარები და თანამდებობრივი მდგომარეობა, რომლებიც მოხსენიებული არიან საბრალდებო დასკვნაში და რომლებიც ნახსენები იყვნენ სასამართლო გამოძიების დროს მათი გვარების გამოუქვეყნებლად.

იმავე დახურულ სასამართლოს სხდომაზე ბრალდებულები **პიატაკოვი და რატაიჩაკი** დაკითხულ იქნენ თავდაცვის მხრივ მათთვის საწარმოებში მათი დანაშაულებრივი მავნებლური მუშაობის შესახებ.

ბრალდებულ პუშინის დაკითხვა

ვიშინსკი: რაში სცნობთ თავს დამნაშავედ?

პუშინი: თავს დამნაშავედ ვცნობ იმაში, რომ, შემიყვანა რა 1934 წლის დამდეგს რატაიჩაკმა კონტრრევოლუციურ ტროცკისტულ ორგანიზაციაში, ვიყავი ამ ორგანიზაციაში ჩემს დაპატიმრებამდე, და იმ დირექტივების მიხედვით, რომლებსაც რატაიჩაკისაგან ვიღებდი, ჩავიდინე სამი დივერსიული აქტი გორლოვკის ქარხანაში, მონაწილეობას ვიღებდი მავნებლურ მუშაობაში, რომელიც დაპროექტების ხაზით სწარმოებდა, და, ბოლოს, იმავე რატაიჩაკის დავალებით გერმანიის მზვერავს მონტიო ლენცს გადავეცი სამი საიდუმლო დოკუმენტი.

ვიშინსკი: ძირგამომთხრელ მუშაობაში ჩაბმულ ადამიანთაგან ვისი დასახელება შეგიძლიანთ?

პუშინი: გორლოვკის ქიმიური ქარხნის ტექნიკური დირექტორი ინჟინერი ტამისა.

დამცველი კოშოდოვი: თქვენ გამოტყდით დაკითხვის დროს, თუ საკუთარი ხელით დასწერეთ განცხადება?

პუშინი: სანამ მამხილებელ საბუთებს წამომიყენებდნენ და მთელ რიგ კითხვებს მომცემდნენ, მე მოვითხოვე ქაღალდი და კალამი და შინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის ეჟოვის სახელზე დავწერე განცხადება, სადაც აღვიარე ყველა ჩემი დანაშაული.

ვიშინსკი: თქვენ, რამდენ ხანს ასრულებდით გერმანიის დაზვერვათვის ცნობათა მიმწოდებლის მოვალეობას?

პუშინი: 1934 წლის დამლეგიდან თუ 1935 წლის შუა თვეებამდე.

ვიშინსკი: შემდეგ რამ შეგიშალათ ხელი?

პუშინი: არ ყოფილა არავითარი პრაქტიკული დავალებანი, ვინაიდან ის პირი, რომელთანაც მე დაკავშირებული ვიყავი — ლენცი, აქედან წავიდა.

ვიშინსკი: მაშასადამე, თქვენ შესწყვიტეთ მუშაობა არა იმიტომ, რომ სინიდისის ქენჯნამ შეგაწუხათ, არამედ იმიტომ, რომ არ იყო პრაქტიკული წინადადებანი?

პუშინი: დიაღ.

ვიშინსკი: ამბ. ეჟოვის სახელზე განცხადებას თქვენ შეიტანეთ დაპატიმრებამდე კი არა, არამედ უკვე დაპატიმრების შემდეგ?

პუშინი დიაღ.

მოწმე ტამის ჩვენება

ვიშინსკი: რანაირად შეიტყეთ თქვენ პუშინის დანაშაულებრივი მუშაობის ამბავი?

ტამი: მე და პუშინს გვქონდა მთელი რიგი ანტისაბჭოთა ხასიათის საუბარი. მოსკოვში ერთერთი ჩემი გამგზავრების დროს,—ეს იყო 1934 წლის თებერვალში,—მე ქარხნის საქმეების გამო შევიარე მასთან ქიმიური მრეწველობის მთავარ სამმართველოში. იქ მან მომცა კონკრეტული წინადადება, რომ საჭიროა შევუდგეთ დივერსიულ მუშაობას. მე დავთანხმდი.

ვიშინსკი: როგორ გგონიათ: უნდა ვიფიქროთ, რომ მთელი 1935 წლის განმავლობაში პუშინი დივერსიულ პოზიციაზე იდგა?

ტამი: ვფიქრობ, რომ ეს ასეა.

ვიშინსკი: პუშინის დავალებით დივერსიული აქტები განხორციელებულ იქნა თქვენი უშუალო ხელმძღვანელობით?

ტამი: დიაღ.

ვიშინსკი: ვინ განხორციელებდა?

ტამი: ახორციელებდნენ ასინოვსკი, ხალეზოვი, დრაჩი, კრუშელნიცკი.

უავმჯდომარე: ბრალდებულთა დაკითხვა დამთავრებულია. მოწმეთა დაკითხვაც დამთავრებულია. ხომ არ არის დამატებითი კითხვები?

ვიშინსკი: მე მაქვს კითხვები პიატაკოვისადმი. ბრალდებულო პიატაკოვ, თქვენ აეროპლანით გაფრინდით ნორვეგიაში ტროცკისთან შესახვედრად. ხომ არ იცით რომელ აეროდრომზე დაეშვით?

პიატაკოვი: ოსლოს მახლობლად.

ვიშინსკი: ხომ არ შეგხვედრიათ რაიმე სიძნელეები აეროპლანის დაშვებისა ან ამ აეროდრომზე მისი მიღების დროს?

პიატაკოვი: მართალი მოგახსენოთ, ვერ გეტყვით. მე იმდენად აღელვებული ვიყავი უჩვეულო მგზავრობით, რომ ამას ყურადღებას არ ვაქცევდი.

ამბ. ვიშინსკის თხოვნით სასამართლო საქმეში აკერებს საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის საკონსულო განყოფილების მიმართვას სსრ კავშირის პროკურორის სახელზე, რომ ნორვეგიაში სსრ კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენლობის მიერ მიღებული ოფიციალური ცნობის თანახმად, ხელერეს აეროდრომი, ოსლოს მახლობლად, საერთაშორისო წესების თანახმად მთელი წლის განმავლობაში ღებულობს სხვა ქვეყნების აეროპლანებს და რომ აეროპლანების მოფრენა და გაფრენა შესაძლებელია ზამთრის თვეებშიაც.

ვიშინსკი: ბრალდებულო რადეკ, გვითხარით: თქვენთან ავარაკზე მოსკოვის მახლობლად მოვიდა თუ არა ვინმე პიროვნება?

რადეკი: როგორც მე უკვე ვაჩვენე, 1935 წლის ზაფხულს მე მეწვია შუა ევროპის ქვეყნის სწორედ დიპლომატიური წარმომადგენელი, რომელიც 1934 წელს ჩემთან ლაპარაკის დროს პირველად სინჯავდა ნიადაგს.

ბრალდებულ პუშინის დაკითხვა

ვიშინსკი: რაში სცნობთ თავს დამნაშავედ?

პუშინი: თავს დამნაშავედ ვცნობ იმაში, რომ, შემიყვანა რა 1934 წლის დამდეგს რატაიჩაკმა კონტრრევოლუციურ ტროცკისტულ ორგანიზაციაში, ვიყავი ამ ორგანიზაციაში ჩემს დაპატიმრებამდე, და იმ დირექტივების მიხედვით, რომლებსაც რატაიჩაკისაგან ვიღებდი, ჩავიდინე სამი დივერსიული აქტი გორლოვკის ქარხანაში, მონაწილეობას ვიღებდი მავნებლურ მუშაობაში, რომელიც დაპროექტების ხაზით სწარმოებდა, და, ბოლოს, იმავე რატაიჩაკის დავალებით გერმანიის მზვერავს მონტიო ლენცს გადავეცი სამი საიდუმლო დოკუმენტი.

ვიშინსკი: ძირგამომთხრელ მუშაობაში ჩაბმულ ადამიანთაგან ვისი დასახელება შეგიძლიანთ?

პუშინი: გორლოვკის ქიმიური ქარხნის ტექნიკური დირექტორი ინჟინერი ტამისა.

დამცველი კოშოდოვი: თქვენ გამოტყდით დაკითხვის დროს, თუ საკუთარი ხელით დასწერეთ განცხადება?

პუშინი: სანამ მამხილებელ საბუთებს წამომიყენებდნენ და მთელ რიგ კითხვებს მომცემდნენ, მე მოვითხოვე ქაღალდი და კალამი და შინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის ეჟოვის სახელზე დავწერე განცხადება, სადაც აღვიარე ყველა ჩემი დანაშაული.

ვიშინსკი: თქვენ, რამდენ ხანს ასრულებდით გერმანიის დაზვერვათვის ცნობათა მიმწოდებლის მოვალეობას?

პუშინი: 1934 წლის დამლეგიდან თუ 1935 წლის შუა თვეებამდე.

ვიშინსკი: შემდეგ რამ შეგიშალათ ხელი?

პუშინი: არ ყოფილა არავითარი პრაქტიკული დავალებანი, ვინაიდან ის პირი, რომელთანაც მე დაკავშირებული ვიყავი — ლენცი, აქედან წავიდა.

ვიშინსკი: მაშასადამე, თქვენ შესწყვიტეთ მუშაობა არა იმიტომ, რომ სინიდისის ქენჯნამ შეგაწუხათ, არამედ იმიტომ, რომ არ იყო პრაქტიკული წინადადებანი?

პუშინი: დიაღ.

ვიშინსკი: ამბ. ეჟოვის სახელზე განცხადებას თქვენ შეიტანეთ დაპატიმრებამდე კი არა, არამედ უკვე დაპატიმრების შემდეგ?

პუშინი დიაღ.

მოწმე ტამის ჩვენება

ვიშინსკი: რანაირად შეიტყეთ თქვენ პუშინის დანაშაულებრივი მუშაობის ამბავი?

ტამი: მე და პუშინს გვქონდა მთელი რიგი ანტისაბჭოთა ხასიათის საუბარი. მოსკოვში ერთერთი ჩემი გამგზავრების დროს,—ეს იყო 1934 წლის თებერვალში,—მე ქარხნის საქმეების გამო შევიარე მასთან ქიმიური მრეწველობის მთავარ სამმართველოში. იქ მან მომცა კონკრეტული წინადადება, რომ საჭიროა შევუდგეთ დივერსიულ მუშაობას. მე დავთანხმდი.

ვიშინსკი: როგორ გგონიათ: უნდა ვიფიქროთ, რომ მთელი 1935 წლის განმავლობაში პუშინი დივერსიულ პოზიციაზე იდგა?

ტამი: ვფიქრობ, რომ ეს ასეა.

ვიშინსკი: პუშინის დავალებით დივერსიული აქტები განხორციელებულ იქნა თქვენი უშუალო ხელმძღვანელობით?

ტამი: დიაღ.

ვიშინსკი: ვინ განხორციელებდა?

ტამი: ახორციელებდნენ ასინოვსკი, ხალეზოვი, დრაჩი, კრუშელნიცკი.

უავმჯდომარე: ბრალდებულთა დაკითხვა დამთავრებულია. მოწმეთა დაკითხვაც დამთავრებულია. ხომ არ არის დამატებითი კითხვები?

ვიშინსკი: მე მაქვს კითხვები პიატაკოვისადმი. ბრალდებულო პიატაკოვ, თქვენ აეროპლანით გაფრინდით ნორვეგიაში ტროცკისთან შესახვედრად. ხომ არ იცით რომელ აეროდრომზე დაეშვით?

პიატაკოვი: ოსლოს მახლობლად.

ვიშინსკი: ხომ არ შეგხვედრიათ რაიმე სიძნელეები აეროპლანის დაშვებისა ან ამ აეროდრომზე მისი მიღების დროს?

პიატაკოვი: მართალი მოგახსენოთ, ვერ გეტყვით. მე იმდენად აღელვებული ვიყავი უჩვეულო მგზავრობით, რომ ამას ყურადღებას არ ვაქცევდი.

ამბ. ვიშინსკის თხოვნით სასამართლო საქმეში აკერებს საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარიატის საკონსულო განყოფილების მიმართვას სსრ კავშირის პროკურორის სახელზე, რომ ნორვეგიაში სსრ კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენლობის მიერ მიღებული ოფიციალური ცნობის თანახმად, ხელერეს აეროდრომი, ოსლოს მახლობლად, საერთაშორისო წესების თანახმად მთელი წლის განმავლობაში ღებულობს სხვა ქვეყნების აეროპლანებს და რომ აეროპლანების მოფრენა და გაფრენა შესაძლებელია ზამთრის თვეებშიაც.

ვიშინსკი: ბრალდებულო რადეკ, გვითხარით: თქვენთან ავარაკზე მოსკოვის მახლობლად მოვიდა თუ არა ვინმე პიროვნება?

რადეკი: როგორც მე უკვე ვაჩვენე, 1935 წლის ზაფხულს მე მეწვია შუა ევროპის ქვეყნის სწორედ დიპლომატიური წარმომადგენელი, რომელიც 1934 წელს ჩემთან ლაპარაკის დროს პირველად სინჯავდა ნიადაგს.

მუშათა კლასის დიქტატურის რკინის ჟესლით გავსრისოთ სისხლიანი ტროცკიზმის საზიზღარი ნაბოლარები!

ტბილისის რკინიგზის კვანძის მუშები, ინჟინერ-ტექნიკოსები, ექიმები, ხელოვნების მუშაკები 27 იანვარს შემდგარ მიტინგებზე უდიდესი სიძულვილით გაეცნენ შენიღბულ ტროცკისტ-დივერსანტის ბუღუ მდივნის, როზენცვეიგის და სხვათა ტერორისტულ საქმიანობას.

— ბრალდებული სერებრიაკოვი — ამბობენ მუშები—თავის ჩვენებაში აღნიშნავს, რომ ამიერკავკასიაში ჩაღდებოდა კონტრრევოლუციური ტერორისტული ორგანიზაცია, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ბუღუ მდივანი. ეს ორგანიზაცია ემზადებოდა ტერორისტული აქტების ჩასატარებლად. ეს ორგანიზაცია ემზადებოდა ტერორისტული აქტების ჩასატარებლად. ეს ორგანიზაცია ემზადებოდა ტერორისტული აქტების ჩასატარებლად.

ᱥᱟᱱᱛᱟᱲᱤ ᱵᱟᱨᱚᱞ ᱥᱚᱱᱚᱢ ᱨᱮ ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ

ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ ᱨᱮ ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ ᱨᱮ ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ ᱨᱮ

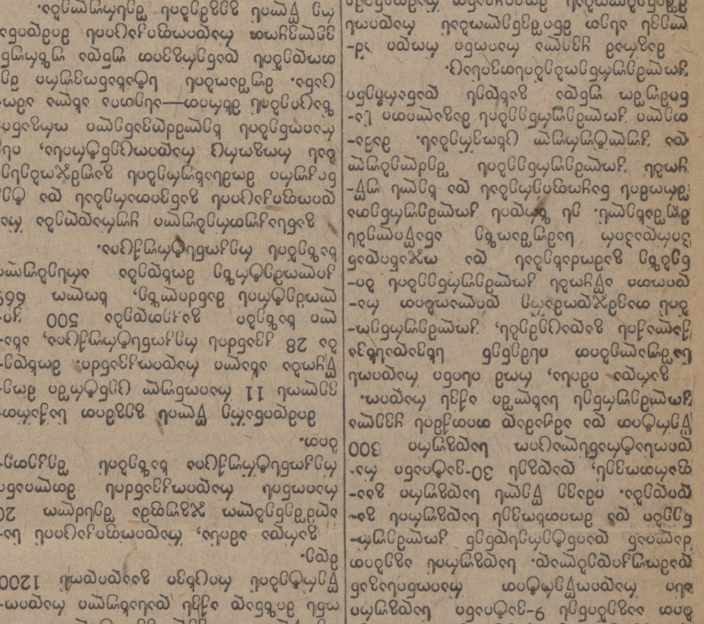

ᱫᱚᱠᱚᱢᱮᱱᱴᱟᱨᱤ ᱯᱤᱞᱚᱛ ᱯᱮᱱᱴᱟᱜᱚᱱ ᱨᱮ